

RENDKÍVÜLI KIADÁS!

Pécsi Egyetem

AZ MDP EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI
BIZOTTSÁGA ÉS A MEFESZ LAPJA

Baranya megye dolgozói és ifjúsága!

Súlyos, megoldandó problémáktól terhes napokat élünk. Budapesten, az ország szívében fegyveres összetűzésekre került sor az éjszaka folyamán annak következtében, hogy rendbontó és lasisza elemek kihasználták az ifjúság fegyelmezett felvonulását.

Ezekben a nehéz napokban szükségesnek tartja, a megyei pártbizottság, hogy

felhívja Baranya dolgozóinak és fiataljainak figyelmét: őrizték meg nyugalmaikat.

Jogos kívánságokat, követeléseiket a megyei pártbizottság magáévá teszi és harcol azok megvalósításáért.

Eppen ezért a megyei pártbizottság nyitvatartja kapult mindazok előtt, akik problémáikkal az ország színe elé kívánnak lépni. Bizonyosak vagyunk benne, hogy ez az út célravezetőbb bármely más útnál.

„A MEFESZ-el előre a teljes demokráciáért, a szocialista, független Magyarországért!”

Határozat

Mi, a Pécsi Egyetem hallgatói, Pedagógiai Főiskolások, orvostanhallgatók és jogászok, egy emberként csatlakozunk az alábbi határozatokhoz: Csatlakozunk a MEFESZ-hez, a DISZ-től független egyetemista szervezethez:

1. Követeljük, hogy az alábbi pontokat, változtatás nélkül hozzák nyilvánosságra.

2. Reális tájékoztatást követelünk az országos gazdasági és politikai kérdésekben.

3. Követeljük a szocialista törvényesség megtartását és a halálbüntetés eltörlését — politikai bűncselekmények esetén.

4. Követeljük Rákosinak, Farkasnak és társainak, mint a törvényesség megsértőinek az ország vezetésében történt hibák elkövetőinek, bíróság elé állítását, — nyílt tárgyalást.

5. Követeljük a párt és az állami szervek vezetőinek átvizsgálását abból a szempontból, hogy a múltban elkövetett hibák és törvénysértések okozói, akik nem tudják leküzdeni a múlt hibáit, azonnal kerüljenek ki a vezetésből. A pécsi egyetem vezetőinek köréből Szentisványi Gyuláné, Tényi Jenő, László Miklós, Kovács Sándor, Kovács Ferenc, Gerencsér József, Kocsis Mihály és Ernst Jenő azonnali távolítását.

6. Követeljük Nagy Imrét a Párt Központi Vezetőségébe és a kormányba.

7. Szabad és demokratikus választásokat követelünk.

8. Távolítsák el a személyi kultusz maradványait, a meglévő Sztálin-szobrokat és változtassák meg az élő embe-
rekről elnevezett utcák, városok nevét.

9. Követeljük az idegen csapatok kivonását, társadalmi ellenőrzés mellett.

10. Követeljük hadifoglyaink azonnali hazabocsátását, gon-

doskodást a hadlőzvegyekről és hadlárvaokról.

11. Szakembereket követelünk a megfelelő helyekre.

12. Vizsgálják felül az összes kereskedelmi és egyéb szerződéseket, hogy azok nemzeti érdekeinknek megfeleljenek.

13. Hozzák nyilvánosságra a magyar uránra vonatkozó szerződéseket és adatokat, adják az urán-telepeket magyar kézre.

14. Követeljük a magyar munkásság számára kétoldalú kollektív szerződést.

15. Vizsgálják felül a begyűjtési és adózási rendszert, csökkentsek a begyűjtési és adóterveket. Adják a Gépállomások gépeit a termelőszövetkezeteknek, amelyek ellátják az egyéni gazdaságok szükségleteit is.

16. Követeljük a káder-apparátus és titkos feljegyzések vezetésének megszüntetését, személyekkel kapcsolatban.

17. Március 15-e és október 6-a legyen legnagyobb nemzeti ünnepünk.

18. Követeljük címerünk megváltoztatását oly módon, hogy kifejezze népünk haladó hagyományait és a szocializmus építését.

19. Követeljük, hogy vizsgálják felül az összes politikai pereket.

20. Követeljük, hogy az itt elmondottakért, senkit felelőségre ne vonhassanak, semmilyen módon.

21. Szoros szövetséget a munkás és paraszt ifjúsággal. Teljes szolidaritást vállalunk a munkás és paraszt ifjúság követeléseivel.

Kiss Dénes:

Velünk, vagy ellenünk

Döntsd el magyar, mondd ki a szót!

Itt visszalépni nem lehet!

Az ifjúság acél-szíve

a forráságtól megreped! —

Döntsd el magyar, döntsd el diák,
és fonjuk lánczá a kezünk!

Döntsd el, ki élsz itt e honban
velünk jössz-e? Vagy ellenünk?!

Ebredj magyar! Ma aludni

gyalázat! Vakondok-szerep?

Jöjj el közénk égő szívvel

s emeld fel büszkén a fejed!

Birka-fejjel gyávák járnak!

Napba-neve a mi szavunk!

Ne várj tovább! Ma határozz!

Velünk jössz-e? Vagy ellenünk?!

Felgyújtottuk a szíveinket,

szemünkben villámfény lobog,

hozzátok szólunk fásult falvak,

ébredő magyar városok!

Mi lettünk ma a vérkeringés.

új indulókat ver szívünk.

Tudni akarjuk, még ma! Tudni!

Ki van velünk és ellenünk?!

Utóda! a mártiroknak —

mi döntjük el a holnapunk!

Bitófák nőnek virágok közt,

ha nem merünk, ha hallgatunk! —

Kiégetik a lelkeinket,

férgek marják az életünk!

Holnap késő már! Ma kiáltson:

Ki van velünk és ellenünk!!

Oktatási és tanulmányi kérdések

1. Követeljük az egyetemi autonómia visszaállítását, az állami vezetés terén. Evenként a dékánválasztás rendszerét bevezetni, a jogikaron is. Az egyetemi felvételi vizsgákat töröljék el.

2. Követeljük az egyetemi vizsgarendszer megváltoztatását, a professzorok által megjelölt hosszabb időbeosztáson belül, minden hallgató, a neki megfelelő napon vizsgázhassék.

3. Követeljük a tényleges katonai idő 1 évre való csökkentését. Az egyetemi honvédelmi oktatás módszerének megváltoztatását: a 3 hónapos

tartalékos tiszti kiképzés végén tegyünk egyetemi vizsgát, de ez se számítson bele a tanulmányi eredménybe, csak a rendfokozatba. Valamint az ellenőrző foglalkozások eltörlését.

4. Követeljük, hogy a karok MEFESZ tagsága válasszon egy-egy hallgatót, aki a „Pécsi Egyetem” szerkesztőbizottságának tagja lesz, soraikból válasszák meg a főszerkesztőt. A régi szerkesztőbizottságot váltsák le.

5. Tegyük lehetővé a szabad külföldi utazásokat, az IBUSZ keretén kívül is. Az O. M. kül-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Az Egyetemi és Főiskolai Párt-végrehajtó bizottság nyilatkozata a Diákszemlélettel kapcsolatban

Az Egyetemi és Főiskolai Párt-végrehajtó bizottság lelkes örömmel fogadta diákságunk megnyilvánulását, az egyetemi diákgyűlést. Helyesnek tartjuk ennek őszinte hangját, azon tömegek aktivitását, akik eddig nem hallatták szavukat az egyetem életében.

Az ifjúság határozati javaslatának túlnyomó többsége helyesen fejezi ki az egyetemi hallgatóság általános politikai törekvéseit és helyesen foglal állást egyetemünk életével kapcsolatos problémákban. E javaslatok többségéért az Egyetemi Párt-szervezet harcolt és harcolni fog felsőbb szervei felé. Ebben a harcban erőteljes támogatást ad nekünk az ifjúság lelkesedése.

Természetesen a párt v. b. a pontok egy részét kritikusan fogadja — amelyek részletes

megvitatására sor kerül — s ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja megjegyezni, hogy munkájának minden területén a választott végrehajtó bizottság kollektív vezetése érvényesült és ez érvényesül és ezért helyteleníti egyes személyekhez kötni a múlt munkájának sikereit és fogyatékosságait, ezért a kollektíva: az Egyetemi Párt-végrehajtó bizottság valamennyi tagja vállalja a felelősséget.

Biztosítjuk az ifjúságot helyes követeléseinek maximális és lelkes támogatásáról.

Az Egyetemi Párt-szervezet az ifjúság tömegeivel együtt kíván harcolni a Központi Vezetőség júliusi határozatának végrehajtásáért.

Pécs, 1956. október 23.

Egyetemi és Főiskolai Párt-végrehajtó bizottság.

Határozat

(Folytatás az 1. oldalról.)

ügyi osztálya foglalkozzon az egyetemisták utazásaival. Tegyük lehetővé az állami ösztöndíjjal végzett egyetemistáink és fiatal kutatóink külföldi utazásait és munkavállalásait. A demonstrátorok ösztöndíját 300 Ft-ra emeljék fel. Hazafias oktatást követelünk alsó, közép és felsőiskoláinkban, nemzeti történelmünk helyes értékelése alapján.

6. Követeljük az index feloldását, minden olyan termékről, amelyek nem tartoznak a fasiszta és ponyvairodalom körébe.

7. Követeljük külföldi haladó irodalmi és film-alkotások behozatalát.

8. A jogászok is kapják meg a doktori címet.

9. Csak a szak tárgyak eredménye számítson az általános tanulmányi eredménybe.

Helvi gazdasági kérdések

1. Klubhelyiséget adjanak az egyetemi ifjúságnak, a volt Tiszti Klub helyiségét.

2. Új diákothot kérünk, hogy a 3 kar hallgatói el tudjanak helyezkedni és ezáltal a lakásuzsorsótól, pincelakásoktól és óriási anyagi megterhelésektől megszabaduljanak. Amíg a fenti dolgok meg nem

oldódnak, biztosítsanak anyagi alapot lakássegélyre.

3. Ezenként 12 alkalommal 50 százalékos utazási kedvezményt biztosítsanak bármely útvonalon, levelező hallgatók számára is.

4. Fiatal orvosok, jogászok és pedagógusok fizetését emeljék fel. (1400—1600 Ft.)

Szervezeti kérdések

1. Szolidaritást vállalunk az ország összes egyetemének és főiskoláinak haladó mozgalmaival, rétegszervezetek létrehozásának kérdésében azzal a fenntartással, hogy a szervezeti formák, s a szervezet egységében való döntést, az országos Diákszemléleten, az összes egyetemekkel hozzuk meg.

2. Minden hallgató rendelkezzen NDSZ igazolvánnyal.

3. A 3 kar kultúrcsoportjai, továbbra is együttműködjenek.

Határidő: Amennyiben követeléseinket az országgyűlés következő ülészakának végéig nem teljesítik, akkor a Bp. Műegyetem felhívásához csatlakozva, kivonulunk az utcára.

Szerkesztői üzenetek

Kérünk írásokat, irodalmi értékű műveket, cikkeket. Jelentős írásokkal a szerkesztőség nem foglalkozik. Lapunkkal kapcsolatos észrevételeiket, bírálatokat szíveskedjenek közölni a szerkesztőséggel. (Pécs, Jogi kar, I. em. 28.) A lap szerkesztéséről 29-én este 7 órakor nyilvános sajtótájékoztatót tartunk.

rendezünk a szerkesztőségben, ahol az érdeklődők elmondhatják véleményüket a lappal és a további szerkesztéssel kapcsolatban.

*

Sajnos, néhány cikk, vers helyszüke miatt nem került a lapba. A szerkesztőség ezúton mond köszönetet az írókért.

Új vezetőket

Egyetemi és főiskolai ifjúságunk és egyben Pécs munkás és parasztfiataljai számára mérföldkövet jelentő események zajlottak le az elmúlt napokban.

Az egyetemi és főiskolai hallgatók diákszemléletében állástfoglaltunk egy sor, az egyetem belső életére vonatkozó és egy sor, az egész ország politikai és gazdasági életét forrongásban tartó kérdésben. Állástfoglaltunk múltunkat, jelenünket és jövőnkét érintő és meghatározó kérdésekben. Nem akarjuk vissza a régmúltat, a Horthy-fasizmust. S ha valaki, vagy valakik megkísérelnék ezt visszahozni, egy emberként találnák magukat szemben velünk, az ifjúsággal, testvéreinkkel, apáinkkal — az egész dolgozó magyar néppel. De nem akarjuk a közelmúltat sem, a sztálini önkényt, a rákosi-diktatúrát, mely anynyi igazságtalanságot, törvénysértést, gazdasági nehézséget jelentett számunkra. Mi szocializmus akarunk, de az új szocialista társadalmat a szabad, független, demokratikus Magyarországon akarjuk felépíteni. Ezt akarja a szocialista építést vezető munkásosztályunk, a dolgozó parasztságunk, s az egész ország ifjúsága. — Ezt akarja pártunk, a párt valamennyi tagja!

Orömmel tölt el bennünket, hogy pártunk és lapja a Szabad Nép odaáll az ifjúság mellé, helyesli az ifjúság gyűléseit, követeléseit.

Ugyanakkor nem értünk egyet azzal, a még ma is fennálló állapottal, hogy vezető párt és állami szerveinkben helyetfoglalnak olyan emberek, akik minden eszközzel igyekeznek gátatvetni annak a folyamatnak, mely a demokratizálódást az ország függetlenségének és gazdasági meg erősödésének folyamatát eredményezi.

Egyetemi ifjúságunk tegnap állást foglalt ezekkel a restaurátorokkal szemben. De tudjuk azt, hogy egyetemi ifjúságunk önmaga nem képes leküzdeni azoknak az ellenállását, akik az állami és párt-szervezetekben — a legfelsőbbtől

a legalsóbbig — akadályozzák ezt az egészséges demokratizálódási folyamatot. Ezért felkérjük az állami és párt-szervezet vezetőit, hogy nyíltan foglaljanak állást a XX. kongresszus és pártunk júliusi határozata által felvetett kérdésekben. Felhívjuk az állami és párt-szervezet dolgozóit, hogy tájékozottan bennünket arról, kik a sztálini restauráció hívei, kik azok, akik ellen harcolnak és harcolniuk kell. Kérjük ezeket az elvtársakat, hogy munkájukban, harcukban támaszkodjanak ráink.

Tudjuk, hogy a nyílt és ma még megbújó sztálini restaurátorokkal szemben — akik sajnos még most is többen vezető funkciókban vannak — nem lesz könnyű dolgunk. Tudjuk azt, hogy vannak politikai kalandorok, politikai konjunktura lovagok, akik a pártéletet és a pártmunkát tőzszedéjéknak tekintik, akik egyszer politikai hossz-ra, máskor politikai bész-re spekulálnak. Akik tegnap a XX. kongresszus és a K. V. júliusi határozata után is hűen kiszolgálták a rákosi restaurációs politikát, s akik ma úgy látják, hogy az ifjúság bizalmának árfolyama emelkedőben van s érdemes lesz ebből vásárolni. Ezeknek a konjunkturalovagoknak válaszolunk: Nem adjuk el, nem bocsátjuk áruba a bizalmunkat! Már csak azért sem, mert semmi biztosítékunk nincs arra vonatkozóan, hogy ezek holnap nem fognak bennünket eladni.

Nem adjuk el a bizalmunkat azoknak, akik a legcsekélyebb bizalmat sem tanúsítják velünk szemben! Nem adjuk el a bizalmunkat azoknak, akik a diákszemléletben hangzatos szavakkal próbáltak élére állni annak a demokratikus megmozdulásnak, melyet éppen ellenük voltak kénytelenek létrehozni.

Nem lehet jó vezető az, aki bizalmatlan az ifjúsággal, bizalmatlan a néppel szemben. Ezeket az embereket nem fogadjuk el vezetőinknek.

Sulyák János
adjunktus.

Szántó Tihor az Írószövetség titkára nyilatkozott

Sajnos nem voltam ott a gyűlésen, de a határozatot ismerem, és ismerem még valamit, amiről talán a jelenvoitak nem tudnak. A gyűlés előtt a városban igen sokan rémhíreket beszéltek arról, hogy a fiatalok a katonai tan-szék fegyvereit magukhoz véve fegyveres felvonulásra készülnek. A tegnapi gyűlés lefolyása ennek ellenkezőjét bizonyította. A határozat egésze nagyon fontos és nagyon szép követeléseket tartalmaz, bár talán az ülés forró hangu-

lata és a sietség következtében belekerültek hevenyészettebb megfogalmazások is, de egészében helyesek a követelések. A fiatalok nem csupán hangulat hatására cselekedtek, hanem kifejezték az egész nép legfőbb kívánságait.

Mi írók, értelmiségiek már régóta próbáljuk hallatni szavunkat a szocialista demokrácia érdekében. Elhatároljuk magunkat minden meggondolatlan cselekedettől. Küzdünk az egyetemi ifjúsággal együtt a jó ügyért.

Újra talpon a magyar!

Egy évszázad telt el azóta, elmúlt idő ezer viszontagsága, millió érzelem és gondolat. És most újra felragyog a... „népek hajnalcsillaga”. — Újra talpon a magyar!

Édes, drága Anyánk, Magyarország! földed nedvei új ember sejtjeit növesztették. Hegyeid alkották homlokát, folyóid kanyargó irama: vérét és ereit, természet kalászrengete és erdeid égignövő tölgyei: gondolatát, méhed rejtett alagútjai: sugárzó érzelmeit.

Talpon a magyar!

Egy új nemzedék! Petőfi, Kossuth, Márciusiak édes vére, vérükből nőtt vér, erejükkel táplált erő, tüzükkal edzett láng!

Fel, feltámad! Húsz éves

erővel dúsan s megy a „Holnap elébe”. Egy óriás állt fel, s hatalmas talpával, ahová lép, elveszett ott a rossz, a kaméleon-varangy, és vonul, egyre csak vonul...

Mi vagyunk az ifjúság!

S velünk a haza. Mienk a munkás gépe, s a paraszt értünk ráncolja izzadt homlokát, hogy nekünk legyen igazunk, hogy egy és m a g y a r legyen a hazánk.

Itt állunk most meztelen: ész és szív. Megmutatjuk magunk: így kristályosodtunk, Egytől egygé, így születünk s karunk ilyené zmosodott, de ha feltámadna és meztelen testünkre vágást akarna sújtani bárki és bármilyen erő; vagy visszanyomni kényszeri-

tene újra a nyílt gondolat miatt — meglátja mily páncélos páncéltalan is acéllizunk.

Elvtársaink! Hazánknak minden tájain halljátok meg kiáltásunk, mellyel dobhártyákat akarunk szétrepeszteni. Halljátok meg, hogy elveink: haza s függetlenség, hogy társak vagyunk, mert ezért együtt kell harcolnunk, míg beteljesül a „harmonia”, beteljesül szocializmusunk: nekünk!

Magyarok és nem magyarok! Hazánk szegélyén belül élők! Munkások, parasztok, értelmiségiek! Egész Magyarország ifjúsága! Szívünkben, gondolatainkban már ugyanis benne vagytok — adjátok hát karotokat is, fűzzétek a mienkbe, vonuljunk együtt!

Hazánknak bölcs, nagyra nőtt fiait, pártunk igaz vezérel, kik elhivatottak vagytok; kikben mi élünk, kik kell, hogy velünk együtt gondolkodjatok, kikkel kell, hogy érzésünk közös legyen! Bizalmunk benne, adjátok hát ti is nekünk bizalmatokat.

Ime az idő nem választott el tőletek magyar hősök, Márciusiak!

Oh, bár adatott volna nekem olyan hatalmas építő kéz, mely csodákra képes: most építenék egy hatalmas pantheont, hol elérne egész nemzetem, hol szállhatna hozsánna hazám feltámadásodon, és alleluja a szabadság s hazám frigyénél.

KAJDI BÉLA

Egy a célunk, a közös út!

Egység, magyarság, bizalom, igazság... Olyan szavak hangzottak el hétfőn, amelyeket rég nem hallottunk pódiumról, amelyek kimondása nyomán mártírjaink sorát kellett szaporítanunk. Ez a kezdet, a lelkesedés magával sodor, most nagy szenzáció lettünk népünk előtt, egyesek 48 ifjú hőseinek utódként emlegetnek, — most elő a tettekkel, cselekvést akarunk látni!

Eberség. Elcsépelet szó, megutált fogalom, melynek hangoztatásával ártatlan embereket küldtek börtönbe és zártak ki az egyetemisták sorából. De új tartalommal megtöltve ott égjen mindnyájunk előtt. Miről van szó? Mondjuk ki, lábuk alól a talajt kicsúszni érző, a múlt bűneitől megszabadulni nem tudó emberek, akár pártvezetők is éket akarunk verni az ifjúság közé. Divide et impera! — rég letűnt zsarnokok gaz jelszava, tünjön el gazdáival együtt. Mi, jogász, orvos, tanár akcióegység mellett a munkás és parasztifjúsággal is egységet alkotunk. Nem engedjük felelőtlen egyének demagóg jelszavaival szétszűleszteni sorainkat. Egy a célunk, közös az út!

Örömmel közöljük, hogy elvi kérdéseinkben professzoraink, oktatóink mellettünk állnak. Örömmel üdvözlök az ifjúság reneszánszát! A gyakorlati végrehajtásnál az ész és megfontoltság irányítsa tetteiteket, ez a véleményük, óva intenek ne legyünk lovas nemzet. Ne legyünk túlzók. És ne avassunk évek múltán újból mártírokat. Ne tegyünk jóvátehetetlen hibákat, hogy később elsírassuk azokat! De: haladjunk szilárdan és tántoríthatatlanul, megalkuvást nemismerőn a megkezdett úton, éljen és győzzön haladó és igaz-

ságos mozgalmunk; a cél: jobb és becsületesebb embereket adni ennek az országnak, mert kis nemzet vagyunk és csak az eredmények tehetnek nagyvá bennünket, csak azok alapján ismer és becsül minket a világ. Ne hagyjátok magatokat félrevezetni egyik oldalról sem, és a politikai kérdések, a szabadságjogok nem érnek semmit — ha mögöttük elsikkad a tudás. Ez a véleményük, ez üzenetük szelleme és a sok siker kívánása mellé mindig szívesen, örömmel és önként adják a tapasztalat és bölcsesség hatalmas segítségét, egyet szemünk elé tűzve; legyünk egyetemisták!

Diaktársaim! A lelkesedés óriási, forr a nép, tisztító tűz gyúlt bennünk, melynek égni kell! Égni és hevíteni a tettek, a munka, a nehézségek idején is. Válasszuk meg mielőbb felelős vezetőinket! Vegyük fel a kapcsolatot a munkás, paraszt és az oly fontos nagyszámú középiskolás tanulóifjúsággal. Tárjuk fel előttük mi a célunk és akkor nem fognak bizni ellenségeinkben. Ne felejtsük, azzal, hogy pellengérré állítottunk egyeseket még nem intéztünk el mindent. Vannak még köztünk, akik züllesztik sorainkat, kerékkötői haladásunknak, ezek magukhoz ne ragadhassák a kezdeményezést és tegyük lehetővé minden manipulációjukat és mindkét oldali restaurációt. Ne kövessék a rossz példát, a vértörvényszékek módszerét — a történelem mindig megcáfolta az akasztófákkal alábástyázott igazságot. De szilárd meggyőződésünk ne hajoljon meg, útunk egyenes legyen, ez rokonszenvenessé és igazgató mozgalmunkat minden becsületes ember előtt. Mindent és mindig az ezerszemű

és ezerfejű úr a nép, a közönség előtt! Ez a biztosítéka a demokráciának. Mi nem régi, letűnt idők, korok és rendszerek szellemidéző halálmadarai, hanem egy új, jobb korszak, egy boldogabb, szebb Magyarország dolgozó, küzdő ifjú harcosai vagyunk!

UNG FERENC

„Kinek drágább rongy élete...”

Amikor az egész ország fel-szabadult a sztálini terror alól, amikor mindenki az országépités lázában ég, amikor a nemzet a testi-lelki boldogulás útját keresi, akkor a fejbőlöntő-jánosok így nyilatkoznak: Vezetőségválasztás lesz? Te, barátom ki is volt eddig? Jó lesz ezután is, engem nem izgat.

Szégyen és gyalázat erre az egyetemistára! Mert, ha ilyen, vagy olyan beállítottságú és érvel, vitatkozik, választ, akkor ellenfelei is becsülik! De nem gerinces, kiegyenesedő ember, hanem csúszó-mászó sikló ez, aki csak magában sziszeg valamit, de még csipni sem tudja! Ha már ilyen akaratsegény és langyosvíz lelkületű, akkor ne nevesse ki, ne mosolyogjon azokon, akik szívüket-lelküket adják a magyar nép, szeretett hazánk boldogulásának ügyéhez.

Mert érte is dolgozunk, neki is építünk. Ha már túl jellemtelen ahhoz, hogy országunkért egészében és általánosságban harcoljon, akkor legalább vegye észre azt, hogy saját magának is nagyobb szabadságot, izesebb kenyeret harcolunk ki, — bármennyire is nem érdemi meg.

— is — ti —

Vannak még gyávák!

Mindenki izgatottan várja a Diákarlament natarozatainak sokszorosított példányait. De az orvoskari stencil-gép nem bírja egyedül a munkát. Van ilyen gépe a jogikárnak is, de Krauth János nem meri vállalni a felelősséget, még mindig felsőbb utasításokra vár. Ez az idő már elmúlt. Nincs szükségünk gyáva emberekre!

De vannak, bátrak is!

A jogikár diáksága Rábainé vezetésével megszerezte a gépet. Minél több ilyen emberre van szükségünk!

Szerkesztőség.

Tavasz az őszben

Lehetetlen leírni azt a bizakodó hangulatot, amelyik az egész Diákarlamentet jellemezte s nem egész tizenkét óra múlva visszaadni azok számára is, akik valamilyen okból nem jutottak el ide.

Azt hiszem önmagáért beszél az a szam, hogy több, mint nyolc óraig tartott összejövetelünk s ez alatt senki — vagy legalábbis nagyon kevesen — tavoztak. Látszott mindenkin, hogy saját ügyét intézi, amikor életere kelti a MEFESZ-t. Itt úgy érzem egy pillanatra meg kell állnunk. Mindenki láthatja, hogy nehéz lesz a szervezés, nehéz lesz a megindulás, pedig a gyorsaságon nagyon sok mulik. Ezért kérjük mindazokat, akik eddigi becsületes munkájukkal bebizonyították, hogy hűek ifjúságunk követeléseihöz, hogy tanácsaikkal, szervező munkájukkal segítsék MEFESZ-ünk mielőbbi talpra állását, hogy a megindult agitációs és szervező munkát akadály és zökkenő nélkül folytassuk.

Szeretném, ha a tegnapi nap lelkesedése és tüze még nagyobb lánggal égne a következő hetekben és hónapokban is, és ez a „tavaszi” vetés az őszben is mihamarabb meg-hozná a teljes gyümölcsét.

ZSIGA

Az igaz szó diadala

Nem lehet tárgyilagosan, érzelem nélkül írni pár órával az örökké emlékezetes hétfő este után. A pécsi ifjúság, — 1848 örököse, — kilépett az életbe s beírta népe akaratát a történelembe.

Hányszor álmodoztunk büszke sóvárgással a 48-as fiatalok felejthetetlen márciusára gondolva! Hányszor irigyeltük álmainkban Petőfiék lelkes fiatalságát, — a nagyszerű idöket. S a régi, régi magyar álom testet öltött. Nem volt agitáció, nem volt oltárrá díszített terem, s az ütemes tapsot sem stréberek jeladása nyitotta meg. Szóval szokatlan gyűlés volt. S mégis a legyőzhetetlen szenvedély, az oly rég hiányzó jobb jövőbe vetett hit uralta a lelkeket. A szabadság és önállóság szenvedélye tüzelt sok száz pécsi fiatal arcán, ugyanaz a szenvedély, mely egykor a Bastille lerombolónak, Táncsics kiszabadítóinak lelkében égett. Szünet, mely bálványokat dönt ha kell, vagy az egekig emel, ha a nemzet érdeke úgy kívánja. Nem provokáció ez, nem is esztelen lázadás, — mint tán egyesek bélyegezni szeretnék, — mindaz ami történt, s reméljük az is, ami ezután országos viszonylatban történni fog, az igaz szó diadala csupán. Az egyedül igaz szóé, mely felrázza a tunyákat, hőssé avatja a gyávát, — s gondolkodóvá tesz egy nemzetet. A pécsi ifjúság 20 pontja, apró túlzásaival is, a szellemi erejére ébredt nemzet egyik fontos megnyilvánulása. Rajtunk, fiatalokon, az egész nemzet, s nem utolsó sorban jelenlegi és leendő felelős vezetőinken múlik, hogy ez a felszabadult erő a rombolás, pusztulás útjára vezető-e a népet, vagy olyan országépítésbe kezd, melynek csodájára jár majd a világ.

Megindult egy folyamat. A kezdet lenyűgöző volt, méltó legszebb forradalmi, szabadságszerető hagyományainkhoz. De a harcnak a jobbért való küzdelemnek nincs vége, sőt csak most kezdődik országszerte igazán. Az elszánt visszahúzó erők még működnek, demagóg álruhában, vagy leplezetlenül — mindegy. Nehéz a harc ellenük, hiszen sok helyen „birtokon belül” vezető pozícióban vannak. Minden magyar fiatalnak, munkásnak, diáknak, parasztnak egyaránt éreznie kell, hogy nincs az az erő, mely tartósan ellenállhatna egy nép akaratának, a józan észnek, a szabadságnak.

Tiszta fejjel, de forró szívvel harcoljunk győzelmünkért, amely az igaz szó diadala lesz!

MEDNYÁNSZKY SANDOR
levelező joghallgató.

Táviraton jelentik:

Egerből: Az Egri Pedagógiai Főiskola hallgatóinak megalakult Kossuth-köre üdvözlő benneteket, kifejezi szolidaritását és kéri támogatástokat!

Nagykanizsáról: Üdvözlőjük a tanácsra összegyűlt egyetemi parlamentet, kérjük, hogy a diákszervezet tüzze napirendjére a doktori cím megadásával kapcsolatos követelésünket és azt az álláspontot tegye magáévá, amit a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége szeptemberi határozati javaslat alapján a Minisztertanács terjesztett az Elnöki Tanács elé. A parlamentnek sikeres munkát kívánunk: ezévből Pécsen végzett jogászok.

Brigádműsorral a határozatért

Szent tűz gyulladt ki tegnap a pécsi egyetem udvarán. Ennek a tűznek el kell jutnia az üzemekbe, a falvakba.

Erre a feladatra vállalkoztunk mi, a pécsi egyetem és főiskola színjátékosai. Vállaltuk, hogy felgyújtjuk a munkás és parasztfiatalok szívében is a szent lángot, amely egy megújulást hoz magával.

Brigádműsorokat szervezünk és elmegyünk az üzemekbe és falvakba. Brigádműsor, de a szó új, igazi, nemes, értelmében. Nem parancsszóra megyünk. Megyünk, mert a szívünk hajt bennünket. Végre meg akarjuk teremteni az igazi munkás, paraszt és értelmiségi összefogást. Egyetlen közös tábor akarunk, céljaink közegek: szabad, független, szocialista Magyarország megteremtése!

Be fogjuk bizonyítani a sutogóknak, hogy mi nem akarunk elszakadni a munkás és paraszt fiataloktól, hogy mi nem tagadtuk meg őket, sőt sorainkat most akarjuk igazán szorosra zárni.

Kálmán László

Az ifjúság új arca

1956. október 22-e felejthetetlen dátum a pécsi egyetemi és főiskolai ifjúság történetében. Ezen a napon találta meg igazi énjét Petőfi, Ady és József Attila ifjú nemzedéke. Ezen a napon találkozott jogait követelve az „eszme-barrikádokon”. Uj arcát, igazi arcát mutatta meg az ifjúság. Kötelességének érzi beleszólni hazája ügyeibe. Nem engedi, hogy az orránál fogva vezessék, nem játszik többé „szembekötődőt”, nyitott szemmel akar ezentúl járni, tudni akarja, hogy mi történik körülötte, nem engedi, hogy becsapják.

Tény, hogy 1949. után, a „tespedés”, az édes semmittevés időszakában nem kereste az ok és okozat összefüggéseit. Belenyugodott a megváltoztathatatlanba. Jó volt úgy, ahogy volt. Már ez az idő elmúlt. Most igen is részt kér sorsának irányításából. Nem akarja, — úgy látszik — nem is fogja engedni, hogy nélküle döntsenek életéről, jövőjéről.

Nem hinném, hogy lett volna

valaki, akit ne ragadott volna magával az a szűnni nem akaró lelkesedés, amely a pécsi egyetemi és főiskolai ifjúság napján, az örökké emlékezetes hétfői napon az ifjúságon uralkodott. Nyugodt lelkiismerettel tehetem hozzá, hogy nemcsak az ifjúságot ragadta magával a lelkesedés, hanem Pécs város dolgozóit is.

Délután fél háromkor kissé szorongó érzéssel indultunk el a Központi Egyetem felé. A célt ismertük mindannyian, de mégis féltékenység kerítette hatalmába a kisebb-nagyobb csoportokban vonulókat. Ez a féltékenység már az első félórán feloldódott és utána annál nagyobb lett az általános lelkesedés. Végig nézve az ifjúságon, minden arcról a határtalan hevület tükröződött. Amint hallgattam a hozzászólókat és figyeltem a körülöttem állókat, szemem elé varázsolódott Petőfi Sándor: A nemzethez című költeményének néhány strófája:

Ebredj, ébredj, istenverte nemzet,
Aki ott az elsők közt lehetnél,
S kárhozatos lomhaságot által
Mindig hátul és alant hevertél!

Ebredj, hazám, mert ha most nem ébredsz,
Soha többé nem lesz ébredésed,
S ha ébredsz is, annyi idő lesz csak
Míg nevedet sírkövedre vésed!

Föl, hazám, föl! százados mulasztást
Visszapótol egy hatalmas óra,
„Mindent nyerni, vagy mindent veszíteni!”
Ezt írjuk föl ezer lobogóra.

Oly sokáig tengődünk mi úgy, hogy
Volt is nem is a mienk az ország;
Valahára mutassuk meg már, hogy
Senkinek sincs semmi köze hozzánk.

BAGICS LAJOS

Rendkívüli állapot

Pécs város és Baranya megye dolgozói!

Tekintettel a reakciós provokációk lehetőségére Pécs városában és az egész megyében

RENDKIVÜLI ÁLLAPOTOT RENDELEK EL.

Felhívom városunk és megyénk minden dolgozóját, hogy tartózkodjék a csoportosulásoktól, gyülekezéstől. Elrendelem a szesztilalmat, a színház és filmszínházak szüneteltetését.

Aki fenti rendelkezésemet megszegi, azzal szemben hatósági szerveink eljárunk.

Felhívom a lakosság figyelmét, hogy őrizze meg nyugalomát, tartózkodjék minden rendzavarástól, hogy az üzemekben, hivatalokban és üzletekben a munka és a lakosság ellátása zavartalanul folyjék.

Pécs, 1956. október 24.

A Pécs Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága nevében:

GYÖRKŐ ANTAL
v. b. elnök

A Baranya Megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága nevében:

KATONA LAJOS
v. b. elnök

**A Pécsi Egyetem
a te lapod!
Olvasd, terjeszd,
írd!!!**

Cser Frigyes:

Diáksparlamenthez

Ilyen lelkesnek még nem láttalak Téged
egyetemünk alvó, csendes ifjúsága.
Ledobtad kezadról a pórás vas láncát,
s a tiltó mancsot, mely rátapadt a szádra.

Most zúdul belőled a szó, mint áradás,
nem ismerve gátat lelked viharának.
Forrsz — keserűség, s a lelkesedés éget —
csókja a szabadság gyémánt asszonyának.

Beszélhetsz! hát ujjongj, építsd a hazádat,
mint eddig nem engedtek meg tiltó kezek.
Félre a rosszal, a hamis tételekkel —
engedjétek meg, hogy igaz magyar legyek!

Magyar, de egységes acél akarattal,
kiket egybekovácsolnak szilárd elvek.
Alkoss csodákat, hogy jogos büszkeséggel
zúghassák szent himnuszát az áldó nyelvek.

Alaptalan rágalmak!

Ertesüléseink alapján alaptalan rágalmakkal illetik egyetemet a Pécsi Egyetem Diáksparlamentjének hétfőn este tartott gyűlését, amennyiben a város bányáiban és üzemekben az egyetemi ifjúság törekvéseit a szocialista demokrácia kiszélesítéséért és az egyetem autonómiájáért burzsoá restaurációs kísérletnek és népi demokrácia-ellenes megnyilvánulásnak igyekeznek feltüntetni. Ezeket a rágalmakat a leghatározottabban visszautasítjuk, mint ahogy azt már megtettük a parlamentünkön is. Nagy örömmel tölt el bennünket, hogy az MDP központi lapja a Szabad Nép keddi vezércikkében szintén a mi követeléseink jogosságáért szállt síkra: „vannak olyanok, akik a burzsoá restauráció veszélyét vélik felfedezni a gyűlések izzó-forró vitáiban. Az ilyen aggálynak — hisszük — nincs

komoly alapja. Aki résztvett a gyűléseken láthatta, hallhatta, hogy egyetemi és főiskolai ifjúságunk nem a népi demokratikus rendszer ellen, hanem a nép demokratikus rendszeréért, a megtisztuló szocializmusért indult harcra”.

Eltökélt szándékunk, hogy minden olyanirányú mendedmondával és rosszakaratú törekvéssel szemben, amely rendbontásra, jelszavaink eltorzítására és a munkás-paraszt-értelmiségi ifjúság egységének megbontásával vádol bennünket, a legerélyesebben fogunk fellépni. Amennyiben ilyen előfordul, a felelősség azokat terheli, akik tiszta szándékú ifjúságunk és népünk sorsáért aggódó törekvéseiket bemocskolni igyekeznek.

Pécsi MEFESZ
Ideiglenes Bizottsága.

Megyei Párt-Végrehajtó Bizottság

hozzájárult ahhoz, hogy a lap rendkívüli kiadása megjelenjen. A lap többszöri és nagyobb példányszámban való megjelenéséhez szintén biztosították az anyagi feltételeket.

A lap erkölcsi és anyagi támogatásáért köszönetünket fejezzük ki a Megyei Pártbizottságnak.

A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG

Kivel megyünk együtt és kivel nem?

Úgy gondolom szükséges erre a kérdésre válaszolni, mert sok évtizedes — mondhatni — évszázados tapasztalat bizonyítja, hogy az újat akaró, a haladásért küzdő táborhoz mindig csatlakoztak, vagy csatlakozni akartak olyanok, akiknek e táborhoz semmi közük nem volt. Hogy mégis e táborhoz csatlakoztak, annak esetenként, helyenként különféle oka volt. S legtöbbször e csatlakozással azt a célt akarták elérni, hogy megbomlasszák azok egységét, akik szívvel-lélekkel akarnak és tudnak harcolni az újért, a szépért.

Szerintem nekünk is szükséges a legélesebben elhatárolnunk magunkat, éppen ügyünk diadalra jutása érdekében. Ezért azt kívánjuk leszögezni, hogy mindenkivel együtt akarunk küzdeni, aki népi demokráciánk talaján akarja elérni az elmúlt sötét sztálini korszak minden szennyének letisztítását, az ember, az egyéniség, a gondolat rabláncainak szétszakítását, az egész nép, az egész ifjúság meglegedetté, boldoggá tételét, a demokrácia teljes kibontakozását. Egyszóval, együtt akarunk menni mindazokkal, akik az ország, az egész nép, gondját-baját érzik és dolgozni akarnak a nép fölémeléséért, számtalan jogos követelésünk orvoslásáért, szocialista rendszerünk megerősödéséért.

Tévednek azok, akik ezt nem értik meg és azt hiszik, hogy határozott kiállásunkkal a szocialista rendszer ellen tüntetünk és mászt, a Horty-féle múltat kívánjuk vissza. Erről szó sincs, abból nekünk elég volt. Akik a kapitalizmus restaurációjának gondolatát forgatják fejükbe — ránk ne számítsanak, azaz számoljanak velünk, mert mi határozottan, egységesen ellenük vagyunk.

De nem akarunk együttthaladni azokkal sem, akik a Sztálin-Rákosi féle múltat akarják visszahozni, bármilyen úton is. Nekik sincs helyük közöttünk. Vegyék tudomásul: nem akarunk még egyszer magunkba fojtott keserű igazunkkal küzködni, nem akarunk még egyszer ártalanul elféltéket, nem akarunk zsúfolt börtönöket és bitókat! Azoknak, akik

még mindig a múltat akarják, nincs helyük közöttünk, ellenünk vannak, és mi ellenük.

Azokat is kiveti magából az újért küzdők nagyszerű lelkes tömege, akik tegnap még a sztálini korszak restaurációjáért álltak ki lelkesen, ma pedig csupán egyéni érdekből a mi követeléseinkért „állnak ki”. Amíg a restaurációs rákossista erők biztos bázist jelentettek és ott lehetett hasznát húzni, addig odatartoztak és minden megnyilvánulásukban őket segítették, ma, mert megintott a restauráció bázisa meggyőződés nélkül „átállnak” hozzánk, mert most mi jelentjük az erőt. A „trón” leomlása előtt is kiállhattak volna azok mellett, akik már akkor ezért harcoltak. Nem hiszünk és ne is higgyünk azoknak, akik most szaladnak, szaladnának hozzánk, nehogy a trón omladékai őket is betemessék, söpörjük le magunkról őket, csak gyengiténének bennünket!

Nagy a mi táborunk, igen sokan vagyunk, és igen erősek vagyunk, akik évek óta várunk ezekre a pillanatokra és az ezután következő korszakra. És meg is tettünk ennek eljövételéért mindent, amit tehetünk és mihelyt tehetünk.

Elég az erőnk ahhoz, hogy e nagy ügyet valóban diadalra is juttassuk. Biztosíték erre a lelkesedés, az a küzdeni akarás, amely tegnap este kifejezésre jutott, és amely soha-soha többé nem fog lelhadni.

RÁBAI IMRENE

Gondolatok

A párt a szervezett munkásság forradalmi élcsapata, — de nem a jelenlegi pécsi Egyetemi Pártbizottság! Még mindig a halogatást hangsúlyozzák, gúnyolódhatnak képviselőinkkel. Bátorító hangot, szolidaritást várom és segítő jobbot. Az ifjúság forró szíve és lendülete mellett a tapasztaltak higgadt bölcsessége, ítélőképessége egyaránt szükséges!

Pécsi MEFESZ közleménye

Az ifjúság örömmel vette tudomásul, hogy a marxizmus tanszék dolgozói nagyrésze (Takács László, Rábai Imréné, Besze László, Gyöngyös Vilmos, Gyenis János, Sulyák János, Szilágyi Lajos, Walter Anna, Kohut János, Román Lászlóné, a külső munkatársak közül Lemle Géza elvtársak) teljes mértékben az ifjúság követelése mellett állnak és részt vesznek az ifjúság harcokban.

Felébredt a fiataltság!

Még most is, amikor ezeket a sorokat írom fáradtan a nagy nap eseményeitől, az állandó éljenzéstől, tapsolástól — még most is az a hatalmas lelkesedés tölt el, mely az egész több mint 8 órán át tartó gyűlés nagyszerű jellemzője volt. S mégis kevésnek érzem mindezt a hevületet, ennek a valóban nagyszerű délutánnak méltó leírására, amelyen a pécsi ifjúság is csatlakozott a pesti, szegedi egyetemisták mozgalmához.

Felébredt a fiataltság!

Kezdenek nyílni szemei, pezsgés benne a vér, mintegy újra éledő, meggémberedett, félálomból eszmélőben, s egyszerűre látni, szólni, alkotni tenni akar avval a hatalmas frissen lobogó szeretetével, melylyel népét és az egész világot átfogja.

Nem álpátosz ez a hang, mellyel most ezekben a sorokban a többi fiatalhoz, a munkásokhoz, parasztokhoz szólok, hiszen tudják ezt azok, akik

együtt voltak, együtt követeltek és együtt hevültek. Ezt a lelkesedést szeretném átönteneni azokba, akik nem voltak eddig együtt velünk, holott értük is, az ő igazukért is — az egész magyar nép igazáért és demokratikus jogaiért — nempedig, mint ahogyan sokan gondolják, csak saját tanulmányaink érdekében harcoltunk.

Nem szükséges ennek bizonyítására külön pontokat felsorakoztatnom, hiszen az itt ki nyomtatott határozatunk tanúskodik róla, de néhány mozzanatot érdemes kiragadni, hogy az , mely bennünk ég mindenki szívét, lelkét megragadja.

Kész programpontokkal — melyeket a három kar gyűlésein vitattunk meg, — álltunk a most már egyesített Pécsi Ifjúsági Parlament elé. Azt hittük ezek a vezérpontok lesznek majd a gyűlés alapvető problémái. Azonban kitűnt, hogy mégsem! Sokkal több,

fontos, megvalósításra váró módosítás, javaslat él és él vele az a lelkesedés, melyekkel ezeket a javaslatokat ki tudjuk vívni. Bizonyára a környező falvaknak, a bányászoknak is vannak hasonló megvalósításra váró terveik, megoldásra váró nagy kérdéseik, követeléseik.

Igen, követeléseik. Mert azután a gyűlésen kirobbant a visszafojtott vágy, a szebb, a jobb iránt, s aziránt, hogy azt minél gyorsabban megvalósítsuk. S ha gyorsan akarjuk megvalósítani, követelnünk kell az elmúlt évek után pedig jogunk van ehhez.

Olvassuk el a határozat bátran, pergőtűszerűen záporozó problémáit. Így hallatszottak itt is egymásután a kérdések, javaslatok. S választ kérünk ezekre a kérdésekre és javaslatokra, mert kielégítőt mindaddig nem kaptunk a Megyei Pártbizottság részéről sem. S miért nem adnak kielégítő ma-

gyarázatot miért nem áll élünkre az egyetemi és főiskolai párt- és DISZ Bizottság miért nem szólaltak fel, amikor a tömeg követelte véleményüket?

Azt hiszem, hogy képesek lettek volna ezeknek a megválaszolására. De ehelyett elmentek az illetékesek. Bár biztos vagyok benne, hogy a határozat megszavazásánál, amikor a lelkesedés tetőpontjára hágott, ők is kaptak volna valamit ifjú lendületet, mely megáhlotta volna és soraink közé állította volna őket.

Féltizenkettőkor volt vége az Ifjúsági Parlament gyűlésének. Az a tűz égett bennünk, mely egyszer március 15-én lobogott a magyar fiataltság szívében. Aki nem fáradt, nem fárad, s karöltve áldozatkészen küzd, most már reméljük a többi fiatalokkal — köztük a középiskolásokkal együttműködő mindannyiunk céljaiért

FILIPH

A Pécsi Rádió vezetőjének nyilatkozata:

Felkerestem a Pécsi Rádió vezetőjét, Pálinkás elvtársat és a hétfői Diákparlamenttel kapcsolatban, néhány kérdést intéztem hozzá.

Mi a véleménye a tegnapi Diákparlamentről és az ott elhangzottakról?

Meglepett a nagyfokú politikai érettség. Fiatalok, egyetemi hallgatók az ország problémáihoz szóltak hozzá. Nem felszínes dolgokról beszéltek, hanem az elevenbe vágtak. Örülök, hogy erre a Diákparlamentre végre sor került, és bízom benne, hogy e mozgalom egyre szélesebb lesz.

Mi a véleménye Pálinkás elvtársnak Farkas elvtárs, a

Megyei Párt I. titkárának felszólalásáról?

Helytelenítem, hogy Farkas elvtárs csak azokra a kérdésekre válaszolt — és azokra sem kielégítően, megkerülve a problémát — amelyekkel nem értett egyet. El kellett volna mondania, melyek azok a pontok, amelyekkel teljes egészében egyetért és melyek azok, amelyekkel csak részben ért egyet.

Egyet ért-e a Diákparlament határozatával?

A határozattal a legmesszebbmenőkig egyet értek, s erre talán a legjobb bizonyíték, hogy a ma esti adásban teljes egészében közöljük. Talán a határidőhöz hozzáfűzném azt, hogy mivel mély és bonyolult összefüggéseket érintenek az egyes pontok, a teljesítést nem lehet pontosan dátumhoz kötni, és ezért helyteleníteném az utcárvonulást. Vigyázni kell arra, hogy az ifjúság jogos követeléseit, egyes restaurátorok egyik oldalra se tudják kiharcolni. Ne tudjanak olyan dolgokat belemagyarázni, amelyek soha sem voltak benne és amelyet az ifjúság sohasem akart.

KÁLMÁN LÁSZLO

Tallózás a határozati pontok körül

Bizonyára már mindenki olvasta a Diákparlament hétfő este hozott határozatát, de a Szerkesztőbizottság szükségességnek látja, hogy egyes pontokhoz, félreértések elkerülése végett kommentárt fűzzön. Így: A politikai követelések 5. pontjának szövegét változtatlanul fenntartjuk, de szükségesnek tartjuk, hogy a megítélését a pártbizottságnál a pártszervezet, az állami vezetésnél az illetékes minisztérium végezze el.

9—10. pontnál a Szovjetunióval való viszonyunkat az említett kérdésekben is, a kölcsönös megértés szellemében az egyenjogúság és önállóság alapján rendezzék.

13. pontnál, természetesen kivételt képeznek az államtitkok. Bár jelenleg szükség van a szovjet szakemberekre, de változtatlanul fenntartjuk azon követelésünket, hogy folyamatosan magyar szakemberekkel helyettesítsük őket. Es az üzem vezetése teljesen magyar kézbe kerüljön.

14. pont. Az üzemek irányításába vonják be a munkástanácsokat és hajtják végre a munkatörvénykönyv munkások érdekeinek megfelelő módosítását.

15. pont. Tegyük lehetővé, hogy a termelőszövetkezetek, megvásárolhassák a szükséges gépeket. Gépállomások szük-

ségességének kérdését később döntsék el, de addig is segítsék az egyénileg dolgozó parasztokat.

18. pont. Kifejezetten a Kossuth címet követeljük.

Az oktatási és tanulmányi kérdéseknél a 4. pontnál megjegyezzük, hogy a „Pécsi Egyetem” a pártbizottság és a MEFESZ lapja marad.

A gazdasági kérdéseknél ha az 1. pontban kért klubhelyiség nem kerülhet a régi Tisztviselő Klub helyeibe, úgy megfelelő más helyiséget kérünk

SZERKESZTŐSÉG

Köszönetet mondunk a pécsi egyetemi ifjúság barátjának, Asztalos Ferenc elvtársnak, a Városi Tanács V. B. elnökhelyettesének, hogy lapunk megjelenését lelkes munkájával elősegítette.

Pécsi Egyetem, az Egyetemi és Főiskolai Párt V. B. és a MEFESZ lapja.

Szerkesztő: a szerkesztőbizottság.

Főszerkesztő: Gyenis János

Feladós kiadó:

Szentistványfi Gyuláné

Szerkesztőség címe: Pécs, 48-as tér 1. I. em. 28. Telefon: 28-34. 4-es mellék.

Készült 3000 példányban Pécsi Szikra nyomda 2617

Feladós vezető: Mallos Remé

Vigyázzunk! — a provokációkra

Diáktársak! Forró a fejünk, mindenütt zűrzavar, egyesek azt ellenünk, beugratásunkra akarják felhasználni. Ne ülünk fel nekik, a fegyelem a forradalom harcaira is vonatkozik. Egységesen lépünk fel, Parlament vagyunk, és nem felelőtlen oszónelők.